

Rezoliucinė dalis

2006 m. lapkričio 28 d. Tarybos direktyvos 2006/112/EB dėl pridėtinės vertės mokesčio bendros sistemos 205 straipsnis, siejamas su proporcingumo principu, turi būti aiškinamas taip, kad juo nedraudžiamos nacionalinės teisės nuostatos, pagal kurias solidariai atsakingas asmuo, kaip tai suprantama pagal šį straipsnį, turi sumokėti ne tik šį mokestį turinčio prievolę sumokėti asmens nesumokėtą pridėtinės vertės mokesčio (PVM) sumą, bet ir nuo šios sumos prievolę sumokėti mokestį turinčio asmens mokėtinus dėsningius, kai įrodyta, kad šis asmuo, pasinaudojęs teise į atskaitą, žinojo ar turėjo žinoti, kad šis mokestis nebus sumokėtas.

(¹) OL C 77, 2020 3 9.

2021 m. gegužės 20 d. Teisingumo Teismo (ketvirtoji kolegija) sprendimas byloje (Tallinna Ringkonnakohus (Estija) prašymas priimti prejudicinį sprendimą) Sotsiaalministeerium / Riigi Tugiteenuste Keskus, buvusi Innove SA

(Byla C-6/20) (¹)

(Prašymas priimti prejudicinį sprendimą – Viešieji prekių pirkimai – Direktyva 2004/18/EB – 2 ir 46 straipsniai – Europos pagalbos labiausiai skurstantiems asmenims fondo finansuojamas projektas – Dalyvių atrankos kriterijai – Reglamentas (EB) Nr. 852/2004 – 6 straipsnis – Reikalavimas būti registruotam arba patvirtintam sutarties vykdymo valstybės nacionalinės maisto saugos institucijos)

(2021/C 278/17)

Proceso kalba: estų

Prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas

Tallinna Ringkonnakohus

Šalys pagrindinėje byloje

Apeliantė: Sotsiaalministeerium

Kita apeliacinio proceso šalis: Riigi Tugiteenuste Keskus, buvusi Innove SA

dalyvaujant: Rahandusministeerium

Rezoliucinė dalis

- 2004 m. kovo 31 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 2004/18/EB dėl viešojo darbų, prekių ir paslaugų pirkimo sutarčių sudarymo tvarkos derinimo 2 ir 46 straipsniai turi būti aiškinami kaip draudžiantys nacionalinės teisės nuostatas, pagal kurias perkančioji organizacija skelbime apie pirkimą ir kaip kokybinės atrankos kriterijaus turi reikalauti, kad kartu su savo pasiūlymu dalyviai pateiktų ir įrodymą, kad juos įregistravo arba patvirtino kompetentinga valstybės narės, kurioje vykdoma šio pirkimo sutartis, institucija, kaip to reikalaujama veiklai, dėl kurios vykdomas atitinkamas viešasis pirkimas, taikomuose teisės aktuose, nors jie jau registruoti arba jiems suteiktas panašus patvirtinimas įsisteigimo valstybėje narėje.
- Teisėtų lūkesčių apsaugos principas turi būti aiškinamas taip, kad juo negali remtis perkančioji organizacija, kuri, siekdama laikytis nacionalinės teisės aktų maisto produktų srityje, vykstant viešojo pirkimo sutarties sudarymo procedūrai reikalavo, kad jau pateikdami savo pasiūlymą dalyviai būtų registruoti arba patvirtinti sutarties vykdymo valstybės narės kompetentingos institucijos.

(¹) OL C 87, 2020 3 16.